

Elektrycy i ich pasje - Tadeusz Sznuć

Wielu elektryków w zadziwiający sposób potrafiło połączyć w sobie różne, często przeciwstawne talenty. Byli lub są wykształconymi i uzdolnionymi inżynierami, ale też świetnymi muzykami, tancerzami, śpiewakami, dziennikarzami lub sportowcami. Często swoje zamiłowanie do innych pasji potrafili doskonale powiązać z pracą w wyuczonym zawodzie. Niejednokrotnie całkowicie poświęcali się ulubionej dyscyplinie dalekiej od profesji elektryka.

Tadeusz Maria Sznuć (ur. 16 lipca 1943 w Kielcach) – dziennikarz radiowy, prezenter telewizyjny, lektor filmowy i pilot, z wykształcenia elektronik. Absolwent XXX Liceum Ogólnokształcącego im. Jana Śniadeckiego w Warszawie (1960). W 1970 ukończył studia na Wydziale Elektroniki Politechniki Warszawskiej z tytułem zawodowym magistra inżyniera elektronika. Przez dziesięć lat pracował w zawodzie inżyniera. W latach 1959–1964 pracował jako lektor i reporter Rozgłośni Harcerskiej. Od 1969 związany z Polskim Radiem jako lektor, dziennikarz i komentator – najpierw w Programie 3 (gdzie prowadził m.in. audycję „MiniMax”), a od 1973 w Programie 1. Pod kierunkiem Aleksandra Tarnawskiego wraz z Andrzejem Matulem, Mieczysławem Marciniakiem i Piotrem Sadowskim tworzył w 1973 audycję „Sygnały dnia” w Programie 1. Popularność przyniosła mu inna audycja w tej stacji – „Lato z Radiem” (pierwszy raz była na antenie 1 lipca 1971). W latach 70. co niedzielę był głosem audycji „Muzykalny detektyw”. W latach 70. był jednym z prezenterów (obok Bożeny Walter, Edwarda Mikołajczyka i Tomasza Hopfera) programu Studio 2 w TVP. Prowadził także koncerty Festiwalu Polskiej Piosenki w Opolu. W latach 80. współprowadził Festiwal Piosenki Radzieckiej. 27 kwietnia 1986 r. prowadził Turniej Miast „Sanok-Bolesławiec”. W 1994 zaczął prowadzić teleturniej „Jeden z dziesięciu” emitowany najpierw w TVP2, a od 2018 w TVP1. Był lektorem wielu filmów dokumentalnych. Gościnnie pojawił się w filmach „Niebieskie jak Morze Czarne” (1971) oraz „Sprawa inżyniera Pojdy” (1977). W 1989 bez powodzenia kandydował w wyborach do Senatu PRL jako kandydat niezależny w województwie warszawskim, zdobywając 155 tysięcy głosów. Został pilotem samolotów i śmigłowców, prowadził i komentował różne imprezy lotnicze (m.in. Air Show 2009 w Radomiu, Piknik Lotniczy w Płocku, Mazury Air Show w Giżycku i inne). Został członkiem Krośnieńskiego Klubu Seniorów Lotnictwa im. gen. Ludomiła Rayskiego przy Aeroklubie Podkarpackim. Publikował w czasopiśmie „Skrzydłata Polska”. W jednym z wywiadów przyznał, że życie inżyniera jest spokojniejsze, a prawa Ohma nie zmieni żadna dyrektywa, dlatego zdecydował się na nauki ścisłe, nie zaś dziennikarstwo.

Źródła:

pl.wikipedia.org

teleshow.wp.pl

Zdj. pl.wikipedia.org